

[Arbejds- og boligministeren.]

Grunden til, at der ikke har været større rift om systemhuslånene, er navnlig, at systemhusene ikke nyder samme tillid hos de boligsøgende som almindelige huse, og at de normalt ikke byder på større prismæssige fordele. Kommunerne har også vist en vis tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig de nødvendige garantiforpligtelser.

Når regeringen dog går ind for lovens forlængelse, er grunden hertil, at det må forekomme rimeligt, at nye former for byggeri, der ikke fra starten kan påregne at opnå en byggetilladelse, som muliggør normal belåning hos de almindelige finansieringsinstitutter og dermed statslån efter den almindelige byggestøttelov, fortsat får en chance for at slå igennem. Vi har også haft for øje, at der stedvis kan være behov for at støtte byggeri, som beslaglægger noget mindre faglært arbejdskraft end almindeligt byggeri. Hertil kommer endvidere den omstændighed, at ret betydelige beløb, som er investeret i fabrikationen af nogle systemhustyper, måske vil gå tabt, hvis loven ikke forlænges.

Regeringen har derfor ment at burde give systemhusene endnu nogen tid til at vise deres eksistensberettigelse og konkurrencedygtighed overfor traditionelt byggede huse. Hele spørgsmålet vil så naturligt kunne tages op til overvejelse, når den almindelige byggestøttelov udløber i 1954.

Det jeg iøvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om forlængelse af lov nr. 70 af 27. februar 1946 om anvendelse af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat m. v.

Lovforslaget går ud på forlængelse for et år af de ved loven af 1946 for skatteårene 1945—46 til 1948—49 fastsatte bestemmelser om båndlæggelse af de kommunale skatteefterbetalinger med eventuelle bødetillæg. Ved lov nr. 77 af 4. marts 1949 fik disse bestemmelser gyldighed også for de efterbetalingsbeløb m. v., der tilfalder kommunerne i skatteåret 1949—50, og efter nærværende forslag skal yderligere de beløb, der indgår i skatteåret 1950—51, være omfattet af lovens båndlæggelsesbestemmelser.

Disse bestemmelser går ud på, at de

efterbetalings- og bødebeløb, der i de nævnte skatteår tilflyder en kommune, efter foretagelse af visse bestemte fradrag skal indbetales på en for kommunen til dette formål oprettet særlig konto i Danmarks Nationalbank. De på kontoen til enhver tid indestående beløb skal ikke kunne hæves uden forud indhentet samtykke fra den pågældende kommunes tilsynsmyndighed.

Baggrunden for loven af 1946 var den ekstraordinære formueopgørelse, der fandt sted i sommeren 1945, og som man regnede med ville medføre, at kommunerne i nogle år fik langt større efterbetalings- og bødebeløb ind end normalt. Man fandt det ikke rimeligt at lade disse midler indgå på kommunernes driftsregnskaber som en forøgelse af de løbende indtægter og gennemførte derfor en båndlæggelse af midlerne. Det blev samtidig bestemt, at midlerne, når de til sin tid blev frigivet, ikke måtte anvendes til formål, der vedrørte kommunens drift, medmindre ganske særlige omstændigheder måtte tale derfor.

De nærmere regler herom skulle fastsættes af indenrigsministeren og indeholdes i indenrigsministeriets bekendtgørelse af 10. juni 1949; frigivelsen af beløbene er i henhold til denne bekendtgørelse påbegyndt i sommeren 1949.

De beløb, der i medfør af loven efterhånden er blevet indbetalt til Danmarks Nationalbank, udgør ialt ca. 87,7 mill. kr. Af dette beløb er der indtil nu frigivet ialt ca. 46,5 mill. kr.

Herudover har indenrigsministeriet for købstadkommunernes vedkommende frigivet ikke ubetydelige beløb, inden de endnu var indbetalt til nationalbanken, og muligvis gør der sig et tilsvarende forhold gældende for sognekommunernes vedkommende.

Ved forlængelsen af loven opnås det, at også efterbetalingsbeløbene for de sager, der afsluttes sidst, undrages kommunernes løbende driftsbudgetter og alene kan anvendes til bygge- og anlægsvirksomhed og konsolidering.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede minister for handel, industri og søfart, for at han kan fremsætte det nys anmeldte lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om en sukkerordning. Inden jeg går over til den gennemgang af lovforslagets bestemmelser, som jeg i denne fremsættelsestale skal give